

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2025
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Κα θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
δο ον τες

Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Καταβασία.

Ανα στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Ν υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε
και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν
η ε στε ρε ε ω ω ται

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη
βα σι λει ει α α σου

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρησαντος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ ἀ' χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν

ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Επι της θειας φυλακης ο θεη γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δια πρου σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Αρ σεν μεν ως δια νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανος χη στος ε κου σι ι ως υ περ
παν των τε θυ ται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και

αυθις εκ του ταφου ωραιαιος δικαιο
συνησημιν ελαμψεν ηηλιος

Ο θεοπατωρμεν Δαυιδ προτηςκιωδηςκι
βωτου ηλατοσκιων ολαος δε του θεου
οαγιος την των συμβολων εκ βασινορων
τες ευφρανθωμεν εν θεεως οτια νεεστη
Χριστοςως παντοδυνααμος

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θεηγορος Αβ
βακουμ στητωμεθημων και δεικνυτω φαε
σφορον αγγελον διαπρυσιως λεγοντα σημε
ρον σωτηριατωκοοσμου οτια νεεστη
Χριστοςως παντοδυνααμος

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
νατον πατηησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισααμεενος (δεις) και ετερον Αγιορειτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{ζω}
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος^{π 9}

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν^ε δω κεν η μιν^{την} αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος^{π 9}

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

O
 ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος^{και} αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη^{και} Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον^{πα} σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα^{π 9}

T
 ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν^{οι} ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες

προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τεν τεσ αι ω ω νι ι ον

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι
Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Καταβασία.

Ορθοι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χριστος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ριστος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη

γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου

μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α

νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σθτας πυ λας

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας παγ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκτου τα φου

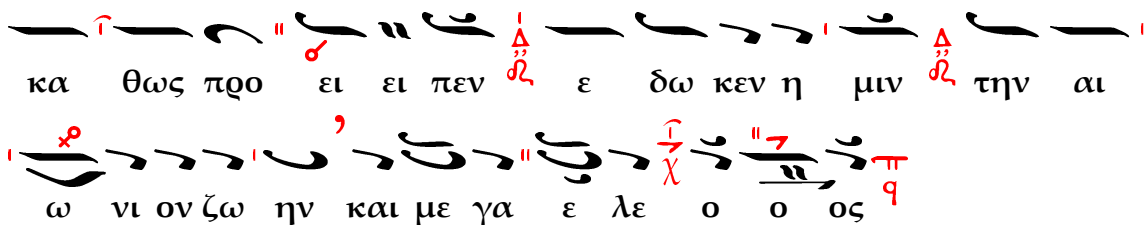
Καταβασία.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου ἐπισκόπου, Προκούλου, Σώσσου καὶ Φαῦστου διακόνων, Δισιδερίου ἀναγνώστου, Εὐτυχίου καὶ Ἀκουτίωνος. (†305)

Στίχοι.

Εἰς τὸν Ἰανουάριον.

Τὸν Ἰανουάριον ἄνδρα γεννάδα
Ἀπρίλιος μὴν εἶδεν ἐκτετμημένον.

Ἰανουαρίοιο κάρην τάμον εἰκάδι πρώτη.

Εἰς τοὺς Πρόκουλον, Σῶσσον καὶ Φαῦστον.

Σὺν τῷ Προκούλῳ Σῶσσον, ἀλλὰ καὶ Φαῦστον,
Πρὸ κουλεοῦ κύψαντος ἔκτεινε ξίφος.

Εἰς τὸν Δισιδέριον.

Δισιδέριος τὴν δέριν δοὺς τῷ ξίφει,
Τομὴν ὑπέστη, καὶ παρέστη Κυρίῳ.

Εἰς τὸν Ἀκούτιον.

Φωνῆς ἀκουτίσθητι τῆς Ἀκουτίου,
Λέγοντος· Εὐτύχιε, συντμήθητί μοι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Τιμοθέου ἄρχοντος Καμπανίας, οἱ καὶ ὑπεβλήθησαν πικραῖς τιμωρίαις· καὶ τελευταῖον μὴ ὑπενδόντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἰανουάριος εἰς κάμινον ἐμβάλλεται· καὶ ταύτης διασωθεῖς, τὰ νεῦρα ἐκκόπτεται, καὶ ξίφει καὶ αὐτὸς τὴν κάραν τμηθεῖς, τελειοῦται.

Γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μαξιμίνα, χήρα οὖσα καὶ μονογενῆ υἴὸν ἔχουσα, τοῦτον ἀπολέσασα τεθνηκότα, καὶ ἀπαρηγορήτως θρηνοῦσα διὰ τὴν τούτου στέρησιν, εἰς ἑαυτὴν μικρὸν ἐλθοῦσα, ἀναβλέψασα ἄνωθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, εἶδεν ἀπηρωρημένον ῥάκος, τὸ τοῦ Ἁγίου φέρον ἐκτύπωμα· καὶ εἰς νοῦν λαβοῦσα ὅπερ ποτὲ ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος πεποίηκεν, ἀναστήσας τὸν υἴὸν τῆς Σουμανίτιδος, θεόθεν κινηθεῖσα, ἐποίησε καὶ αὐτὴ τὰ ὅμοια. Σχηματίσασα γὰρ τὸν υἴὸν αὐτῆς εὐφυῶς, ἀντεσχημάτισε τὸ ὁμοίωμα τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου· καὶ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδός, τέθεικε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εἰκόνης· καὶ κατὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὸ στόμα, ὁμοίως καὶ τὰ καθεξῆς μέλη συναρμολογήσασα, μετ' οἰμωγῆς καὶ θερμῶν δακρῶν ἔλεγε· Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησον τὸν υἴόν μου, ὅτι μονογενῆς μοί ἐστιν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπικαμφθεῖς, ζῶντα τὸν παῖδα ἀοράτως παρέδωκε τῇ γυνακί. Τοῦτο τὸ παράδοξον θεασάμενοι ἅπαντες οἱ συνεληλυθότες εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ νέου, ἐξεθαμβήθησαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Ἰανουάριος ὑπῆρξε ἐπίσκοπος Βενεβένδου τῆς Ἰταλίας, κατέστη δὲ πολιούχος Νεαπόλεως, ὅπου καὶ διασώζεται λύθρον ἐκ τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος αὐτοῦ, ὃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς ἱερᾶς μνήμης αὐτοῦ, ὑγροποιεῖται θαυμαστῶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης. (†303)

Στίχ. Ἦδει μενούσης πρόξενον λαμπηδόνος

Τὴν ἐν ζόφῳ κάθειρξιν ἢ Ἀλεξάνδρα.

Ἀλεξάνδρα, ἡ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μάρτυς, ἦν γυνὴ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἰδοῦσα οὖν τὸν Ἅγιον Γεώργιον τιμωρούμενον, καὶ μετὰ τοῦ δόρατος κατὰ γαστρὸς πληγέντα καὶ μὴ βλαβέντα, εἶτα ἐν τροχῷ σιδήροις ὀξέσι διηρμοσμένῳ προσδεθέντα καὶ κατὰ πρᾶνοῦς ἀπολυθέντα καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ κατατμηθέντα, πάλιν ὑγιῆ καταστάντα, καὶ ἐμφανισθέντα τῷ Βασιλεῖ, θύοντι τοῖς εἰδώλοις, καὶ τῷ παραδόξῳ θεάματι πολλοὺς παρασκευάσαντα τῷ Χριστῷ πιστεῦσαι, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν ἔξω τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἀπεκλείσθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ταῦτα οὖν θεασαμένη, καταλιποῦσα τὴν δόξαν τῆς βασιλείας, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ· καὶ ὁμολογήσασα ἑαυτὴν Χριστιανὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρεδόθη τῇ φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα γενομένης ἀποφάσεως ἀποτμηθῆναι Γεώργιον καὶ Ἀλεξάνδραν, αὕτη μαθοῦσα τοῦτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσηύξατο τῷ Θεῷ καὶ παρέδωκε τὴν ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀπολλώ, Ἰσαακίου, καὶ Κοδράτου, λιμῶ καὶ ξίφει τελειωθέντων. (†303)

Στίχ. Λιμαγχόνην οἶσαντες Ἀθληταὶ δύο,
Ψυχοκτόνων φεύγουσι δαιμοναγχόνην.
Ζωμοὺς χύτρας σῆς, τοὺς ἰδρωτάς, Κοδρᾶτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Ἀπολλῶς δὲ καὶ Ἰσαάκιος καὶ Κοδρᾶτος, θεράποντες ὑπάρχοντες Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης, καὶ ἰδόντες αὐτὴν καταφρονήσασαν προσκαίρου βασιλείας καὶ φθαρτῆς καὶ βασιλέως θνητοῦ καὶ πιστεύσασαν τῷ Χριστῷ καὶ θανοῦσαν δι' αὐτόν, ἐπίστευσαν καὶ αὐτοὶ τῷ Χριστῷ· καὶ παρῶρησιασάμενοι, ἤλεγξαν τὸν βασιλέα, παράνομον αὐτὸν εἰπόντες καὶ θηριώδη, μηδὲ τὴν ἰδίαν γυναῖκα, μεθ' ἧς ἐπαιδοποίησεν, ἐλεήσαντα. Ὅργισθεὶς οὖν ἐπὶ τούτῳ ὁ βασιλεύς, προσέταξε βληθῆναι τούτους ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ τούτου γενομένου, ἐσκέπτετο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Πρωίας δέ, τῆς φυλακῆς αὐτοὺς ἐκβαλὼν, τὸν μὲν Κοδρᾶτον ἐκέλευσεν ἀποτμηθῆναι, Ἀπολλῶ δὲ καὶ Ἰσαάκιον εἰς φυλακὴν ἐμβληθῆναι· οἱ καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς τῷ λιμῷ πιεσθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†434)

Στίχ. Μαξιμιανὸς οὐχ ὁ παμφάγος λύκος,
Ἄλλ' ὁ τροφεὺς τέθνηκε τῆς Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἐκ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ὄρμητο, υἱὸς γεγονὼς πλουσίων καὶ εὐγενῶν. Κατὰ δέ τινα χρεῖαν, τὴν Ῥώμην ἀφείς, εἰς Κωνσταντινούπολιν παρεγένετο. Βίου δὲ καταστάσει καὶ ἀκριβεῖα διαλάμπας, καὶ εὐφυῆς καὶ πολυμαθῆς ἀναγνωρισθεὶς, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος παρὰ Σισινίου τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου. Διαρκέσας δὲ μέχρι Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ, τοῦ τὸν ἀγιώτατον Σισίνιον διαδεξαμένου, φήφω τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ παντός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται. Καλῶς οὖν τὸ ποιμνιον διαποιμάνας ἐπὶ ἔτη δύο καὶ μῆνας πέντε καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐκ τῶν σκανδάλων ἀβλαβῆ διατηρήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου. (†599)

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν Σινᾷ Μωσῆς νέος,
Καὶ πρὶν τελευτῆς τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καταλιπὼν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ καὶ τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ ἀναλαβὼν, κατὰ τὴν κυριακὴν ἐντολήν, ἀποκειράμενος, προθύμως ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Μειζόνων δὲ ἀγώνων τῆς ἀρετῆς γεγονὼς ἔραστής, παραγίνεται εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους πιστῶς προσκυνήσας καὶ κατασπασάμενος, εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος ἀνέρχεται. Κάκεισε Μοναχοὺς εὐρών, ἄκρως τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν μετιόντας, ἔμεινε μετ' αὐτῶν, ὑποτασσόμενος αὐτοῖς καὶ ὑπηρετῶν. Ταπεινόφρων δὲ ἄγαν καταστάς, ἐδέξατο χαρίσματα γνώσεως καὶ σοφίας πολλῆς, καὶ βίους Πατέρων Ἁγίων συγγραψάμενος, καὶ ψυχωφελεῖς λόγους συνθεῖς, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Κυπριανοῦ, ἐπισκόπου Βρεσκίας (Brescia) ἐν Ἰταλίᾳ. (†582)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βεούνου (Beuno), ἡγουμένου Κλυन्नόγου (Clynnog Fawr) ἐν Οὐαλίᾳ. (†642)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥούφου (Máel Ruba, Rufus) τοῦ ἐξ Ἰρλανδίας καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ κοινοβίου Μηλοσταύρου (Applecross) ἐν Σκωτία. (†722)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φροδούλφου (Frodulphus), τῆς μονῆς Ἀγίου Μαρτίνου ἐν Αὐγουστοδύνῳ (Augustodunum, Autun) τῆς Γαλλίας. (~†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ἐν Κάμα (Kamske) τῆ Ῥωσίας, ὑπὸ τῶν Μογγόλων τελειωθέντος. (†1323)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰακώβου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Στρώμυν (Stromynsk) ἐν Ῥωσσία. (†1392)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, ἱερέως τῆς Βορτσουμάνης (Bortsurmany) ἐν Νίζνυ-Νόβγοροδ (Nizhni-Novgorod) Ῥωσίας. (†1848)

Στίχ. Εἰκὼν Ἀλέξιος πιστοῖς μετανοίας,
Καὶ εὐχέτης πέφυκε παντὸς τοῦ κόσμου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρῖς)

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρῖς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ῥοδαὶ τοῦ κανόνος.

Ῥοδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

α πα θης το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ

πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρο νες ο

πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα

κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι

ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι

στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α

δου την κα θαι ρε σιν αλ λησ βι ο της της αι ω νι ου

α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον

τον μο νο ευ λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ

πε ρε εν δο ο ξον

Ω ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος αυ

τη η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο

ρου η με ε ρας της Ε γερ σε ως ου ου σα προ αγ
γε λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω
μα τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥοδὴ η'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
 στον ειστουςαι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
 της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
 η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
 τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
 ως Θε ον ειστουςαι ω νας

Ε υ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α

γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Α ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου ους σου Σι ων

και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ

γει εις ω σφω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα

λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ

σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις

σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν

τας τους αι ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

Aυ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α

ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

στον εις τους αι ω νας

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

^{Πα}ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ῥοδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ τ ο ν ε θ ε λ ο υ
σ ι ι ω σ πα θ ο ν τ α κ α ι τ α φ ε ν τ α κ α ι ε ξ α
ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε
π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α α λ λ ο υ
Σ ι ω ν σ υ υ δ ε α γ ν η τ ε ρ π ο υ Θε ο τ ο ο κ ε
ε ν τ η ε γ ε ρ σ ε ι τ ο υ τ ο ο κ ο υ ο υ σ ο υ

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α
ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν
τ ο ν ζ ω ο δ ο τ η ν

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γα λ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γα λ λεται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γα λ λο ο με ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τος το κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μιν δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη

με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ

Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τατον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα χει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα

λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη

η μεροσεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δοξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθα ρ σι ασ του κο σμου ου σω τη η ρι ον
ἐκ τρίτου

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ε ω Δ

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ', καὶ εἶτα τὰ δ' Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πληθοστης με γα λω συ νης α αυ του Δ

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα

οις την εκ νε κρων σου ου α να α α στα α α α

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ Δ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν Δ

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα Δ

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προσκυνηει ει ει τω ω ω σαν λε ε γοντεες συν η
η μιν δοξα τω πληθει των οικτιρωμων σου Σω
τηρ η ημων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορδαιαις και αιαι οργα ανω

Xαι ρε τε λα οι και α γα λ ι ι α α α σθε Αγ

γε λος εκαθησεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α τος αυ τος ημας ευ ηγ γε λι σα α

το ει ει πων Χριστος ανε εστη εκ νε εκρωων

ο ο Σωτη ηρ του κο ο ο σμου και ε πληρω

σε τα συ υμπα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας

χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γα λ ι α α

α α σθε

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πασαπνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη
 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε
 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν ^ε Αγ γε λος δε το ον λι
 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος ^Δ εν τη ση
 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν ^ε
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης
^{Δι} ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ
 υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να
^{Δι} α α του δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τω
 ων η η η μιν ^Δ δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα
 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο
 ξα α α α σοι ^Δ

Στιχηρά του Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

^χ Α να στη τω ο Θε ος ^υ και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του ^υ και φυ γε τω σαν α

πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λη μ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ονπρο

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Κε Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορθρουβα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθη ταις

Χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν

εν αυ τη ^υ₉

Π^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ₉ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ₉
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ₉ Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ^υ₂₂ ω
ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^υ₉ και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^υ₉ ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος ^υ₂₂ τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων ^υ₉ κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις ^υ₉

Ἦχος Πάφ

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ₂₂ και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι ^π₉

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^υ₉ και εις τας
αι αι ω ω ω νας ^Δ₂₂ των αι ω ω νων α α α μην ^π₉

Ἦχος Πάφ

Α^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα ^υ₉ και
λαμ προν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ ^Μ
^{Κε}

υ υ υ ρει ^{Πα} και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω
 ω ω με ε ε ε θα ^q ει πω με ε εν α δε ελ
 φοι ^{Δι} και τοις μι ^Μ σθ ρ ρ σι ιν η η η μας ^{Δι} συγ
 χω ρη σω ω μεν ^{Πα} πα α αν τα α τη Α να α α
 στα α α α σει ^{Κε} και αι ου τω βο η η η η
 σω ω ω ω μεν ^{Πα} Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε
 κρων ^{Δι} θα να τω θα α να τον πα τη η η η
 σας ^{Κε} και τοις εν τοις μνη η η η μα α α
 σι ^{Πα} ζω ην χα α ρι σα α με νο ο ο ος ^{Δι}

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν φάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά Πα ρ

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θανάτων πατηθήσασθαι καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνημασίν ζωήσασθαι.

Ἀκολουθῶς φάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθις

ένώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

ζω ἠν χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σ

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Τὰ ἐξαπλᾶ.

ᾠχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

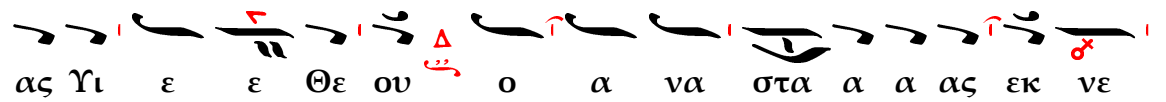
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

E ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

 κρω ω ω ω ων

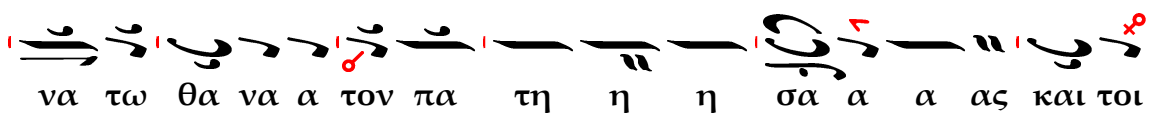
ὁ β' χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἦχος Π' Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

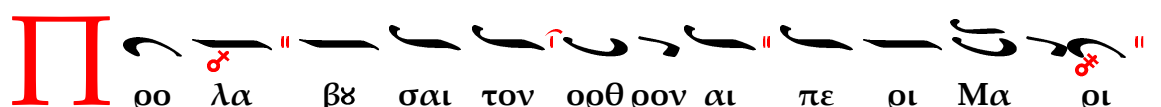
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

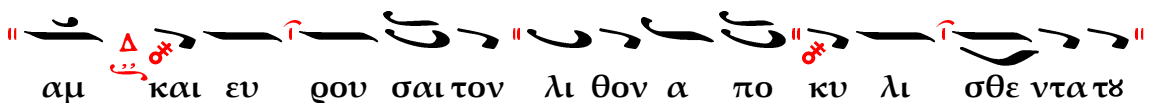
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

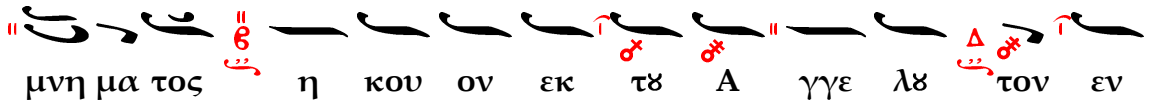
 (γ')

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι - θ

Π ρο λα βυ σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι

 αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τδ

 μνη μα τος η κου ον εκ τδ Α γγε λυ τον εν

 φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε

 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν

 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω

κη ρυ ξα τε ως η γε ρ θη ο Κυ ρι ος θα να τω
 σας τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
 λλα του Α δα κα θει λες την δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φο ροις φθε γα με νος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νην δω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
 α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
 ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθε γα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με

νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να σταα σι ι

ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΎΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐξομολογήσῃ· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀΐ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀΐ χοροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε

Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α

λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α (δις)

Τὸ τρίτον

σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι

στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ_Ω

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α ^π₉

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μις ^π₉

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι ^π₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ_Ω Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ^π₉ ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ_Ω Α α α α α λλη λϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ^π₉ α α α ^π₉

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και ἀλληλουϊάρια ἀποστολικά, ζήτηι αὐτὰ τῇ Πέμπτῃ τῆς ἐβδομάδος.

Ὁ ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν

αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των καὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῆς ταρῆ-
ματα αὐτῶν

Χ Οἱ οὐρανοὶ διηγῶνται δοξάνθεοι ποι-
ῆσιν δεξερῶν αὐτῶν ἀναγγελεῖ τὸ ὄσπερε
ῶμα

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των καὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῆς ταρῆ-
ματα αὐτῶν

Χ Οὐκ εἰσι λαλῆσαι σου δελογοῖων σου χι-
ακούονται αἰαίφωνα αὐτῶν

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των καὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῆς ταρῆ-
ματα αὐτῶν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(α' 12-17, 21-26).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχουν ὁδόν. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν· ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν· ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν, ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἓνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουῆτος, καὶ Μαθθίαν, καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα, λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη'.

Ἦχος ♯ Κε ϝ

Πα

Κε

λλη λη η η ι α Α λλη η λη η η

η η η η α Α α α λλη η λη η η

η η η η α

Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
 αν οσ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
 ι ι ι ων

Α ^{Πα} λλη λ ς ς ι α Α ^{Κε} λλη η λ ς ς
 ς ι ι ι ι α Α α α α λλη η λ ς ς ς
 ς ς ι ι ι ι α

Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β ς λη
 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
 παν τας τ ς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τ ς

Α ^{Πα} λλη λ ς ς ι α Α ^{Κε} λλη η λ ς ς
 ς ι ι ι ι α Α α α α λλη η λ ς ς ς
 ς ς ς ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
 ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. α' 18-28).

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; Καὶ ὠμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὠμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστὸς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἡλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὔτε Ἡλίας οὔτε ὁ προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, οὗ ἔγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι' θ

οι οι οι οι τα α α α α α α α
α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε
ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ ^Μ μυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ

στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει

κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ει ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει

κο νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι

οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τρι

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α ια α α α α α α τρι α

α α α α α α α α α α α α ιε ε τρι α

α α α α α α δι τον τρι σα γι ι ον υ

υ υ μνον προ σα α α α α α α α α α α α

α προ σα α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες πα α α α α α α α α ια α α α α

α σα αν ^Δ την βι ι ο ο ο ^{Πα} τι ι ι ι ι
 ι ι την βι ο ο τι ι κη ην ^Π α πο θω ω ω ω
^{Δι} ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε ε ρι ι ι μνα α
 α α α α α α α αν ^Δ
Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α ^{Ζ'} των ο ο ο ο
^{Δι} ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι ^Δ
Τ α ις α αγ γε ε λι ι και αις ^{Πα} α ο ρα α α
^{Δι} τω ως ^Π δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε νον τα α α ξε ε
 σι ιν ^Δ Αλ λη λου ι α α α α α α α α α α ^Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον ^{Ζ'}

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ υ ρι ε

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σα

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρ α Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α दा ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξηγήσεις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Α γα πη σῶ ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε η
 η η Ι σχυ υ υς μϞ Κυ υ ρι ι ι ι ι
 ος στε ρε ε ω μα α α μϞ και κα τα
 φυ γη μϞ Ϟ και αι ρυ υ στη ης μϞ Ϟ Ϟ Ϟ
 Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως
Κ αι με τα τϞ πνευμα το ος σϞ

Ε χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *και ἄλλως :* **Δ**ι

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς

ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μν ς ς μεν σε Ευ λο γ ς ς μεν

σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σ ο Θε ος η μων ** και ἄλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Αὐγ. ,αλζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. βις', ΙΑ.

Ἦχος 4 Πα ρ

Ο Πα Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και

πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζ ρω τι ι ι ζ ς η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ π ς Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γε ρ σει
 του ου το ο ο ο ο κ ς ς ς ς σ ς ς ς

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

ᾠχος Πα ς

Σ ω ω ω μα α α α α α α α Χρι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Νη | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Μ | Πα | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

χι | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

2 | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

χι | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

ι | ι | ι | σω | μα | α | χρι | ι | στ | ο | με | τα | λα | α | α

α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α

α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α

α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α

με | ε | τα | α | λα | α | α | α | α | α | α | α | α | α | α | βε

ε | ε | ε | ε | με | τα | α | λα | α | α | α | α | βε | ε | τε | ε

πη | γη | η | η | η | η | η | η | η | η | η | η | η | η | η | η

η | η | η | η | η | η | η | η | η | χη | η | η | η | η | χη | η

η | η | η | η | η | η | η | η | η | η | η | η | η | η | χη

η η η η η η η πη η γη ης α θα να α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α α χα α α α α α α θα α α
 να α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α θα α να α α α α α α α α α α α α θα
 να α α α α α τϑ ϑ γε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ευ σα α α α α α α θα να τϑ ϑ γε ε ε ευ
 σα α α α γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πα φ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Και ἀντι τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-θ

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
 να τον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζωην
 χαρι σα με νος (τρεις) με τέλος ζωην
 χαρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *